

EL LLENGUATGE

Novetats

19/xi/1970

L'Institut d'Estudis Catalans ha constatat a conèixer una llista de noranta-cinc addicions i modificacions que la seva Secció Filològica, en les sessions de treball dels darrers mesos, ha acordat de fer al diccionari General de la Llengua Catalana. No hi és mai tot, en un diccionari, i si hom el fa servir i el consulta continuament, de tant en tant comprova que hi falta un mot més o menys usual, que sembla oferir totes les garanties de bondat, o bé que entre les accepcions que indica per a un altra no se n'inclou una que potser caldria que hi fos. A més, la ferotge dinàmica de la vida moderna, crea incessantment nous conceptes que la llengua no pot ignorar, i per a la designació dels quals s'han de crear noves paraules que, tard o d'hora, el diccionari ha d'acabar acollint. Però això, aquestes addicions que la secció Filològica va fer al diccionari acadèmic, corresponen tant a neologismes que han esdevingut comuns o necessaris, com a les omissions que de tant en tant s'hi descobren.

Observem, així, una gran varietat en aquestes incorporacions recents al Diccionari General, tal com es pot comprovar en aquest breu extracte que en transcrivim. Com a termes científics i referents al món de les idees tenim nuclear, supersònic, ultrasò, ambivalència, dadaisme, decorativisme, experimentalisme, etc; del llenguatge polític, social i administratiu, hi veiem decret-lllei, excedència, excedent, magnicidi, marginar, marginat, etc; en el capítol dels lleures hi observem curt-metratge, llarg-metratge, esprint, dàncing, travessa (la travessa del Montseny); i no hi falten tampoc alguns mots populars, de llarga tradició: banau, carallada, carallotada, pinta (bona pinta i mala pinta).

Es força divulgat que el mot castellà «membrete» correspon, en català, capçalera, però el fet és que el diccionari no indicava pas aquesta acceptació, suau incorporada. I, com a observació final, assenyalarem que també s'ha decidit la incorporació del gentilici saharià (natural del Sàhara) de què, tal com vam fer observar un dia, algú prescindia indegudament, enllaminant per la forma exòtica «saharai».

ALBERT JANE